

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Članka vsak četrtak in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hoče sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Kavol, Makovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopis se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pečitve za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglašne primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Ne zapre reklamacije so poštnine prosje.

Našim mladeničem.

Kdo se ne spominja z največjim veseljem vse-slovenskega mladeniškega shoda pri Mariji Pomagaj na Brezjah, ki je dne 4. in 5. julija 1904 v proslavo jubileja Brezmažežne zbral nad 8000 mladeničev iz vseh slovenskih pokrajin? S kolikim navdušenjem se je obhajal! Ostal je nepozaben vsem udeležencem. In sadove je rodil prekrasne.

Mladeniška organizacija se je razširila po vseh slovenskih pokrajinah. Silno so se pomnožile Marijine družbe, Izobraževalnih društev bomo šteli skoraj že 500, in njih večina ima že svoje mladeniške odseke, mladeniške zveze. Iz njih so izrasli telovadni odseki „Orli“, ki jih je po vseh slovenskih deželah že nad 140 z več kot 4000 člani. Krasno je naraslo število katoliško mislečih visokošolcev, naših bodočih narodnih voditeljev.

Živahno življenje vlada v naši lepi domovini. Mati Slovenija zre z največjim upom na te mnogobrojne mlade čete, ki se združujejo vsepovsod, da prešinejo sebe in narod z rešilno ljubeznijo do vere in do domovine.

Naš napredek priznavajo in čutijo Nemci in Lah, se ga veselijo in ga upoštevajo bratje Hrvatje, Čehi in Poljaki.

Pa naše delo še ni končano. Naša četa še ni dovolj velika, da stre za vedno moč sovražnikov vere in naše narodnosti. Pomnožiti moramo naše čete, prešiniti jih z neomahljivo zvestobo in z neminljivo ljubeznijo do dela.

Slovinci in Hrvatje moramo delati kot brajce za skupno veliko bodočnost pod žezlom habsburškim. Najzvestejši smo stražniki mogočne Avstrije na jugu in kot taki hočemo še bolj združiti svoje sile. Za hrvaško-slovensko bratstvo manifestiraj v slavnostnih dneh slovenska hrvaška mladina, v teh dneh naj si hrvaško-slovenska mladina sveto obljubi, da bo vse njeno delo posvečeno skupnim ciljem hrvaškega slovenskega naroda. Zato si morajo slovenski mladeniči

in hrvaški seči v roke in skleniti nerazrušno zvezo v brambo svojih najdražjih svetinj.

Letošnji katoliški shod hrvaške slovenske mladine dne 24., 25., 26. in 27. avgusta v Ljubljani hoče manifestirati za te naše skupne svetinje in ideale. Kaj tako krasnega, kot bo ta shod, Slovenija še ni videla.

Mladeniči! To bo letos vaš najlepši praznik. Spodobite se, da bo na njem zastopana sleherna slovenska župnija.

Pridite mladeniči iz cele Kranjske, prvoboriteljice katoliško-slovenske misli. Prihitite tovariši iz zelene Štajerske, ki ste vzbudili naše mladeniško gibanje in ste še vedno vzorno-delavni! Na gotovo svideenje junaki iz Koroške, ki bijete orjaški boj z neizprosni sovražnikom! Podajte nam roke ob sestanku ognjevitih tovariši iz Goriške, Trsta in Istre, ki kljubujete uspešno silnemu sovražniku na jugu! Pridite v našo sredo mladeniči iz beneške in ogrske Slovenije in iz tujine.

Izredno se veselimo vas, hrvaški mladeniči, ki boste došli iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine, iz Dalmacije in Istre. Ob tem velikem sestanku si bomo prisegli trajno prijateljstvo in bojno zvestobo v velikem boju za vero in domovino.

Tu bo združena naša kmečka in delavska, naša meščanska in vseučiliška mladina. Tu ne bo razlike med bogatimi in revnimi, med učenimi in neučeni. Kot sinovi enokrvnega hrvaško-slovenskega naroda se bomo radovali dosežanjih uspehov in delali načrte za nove.

Pridite torej mladeniči dne 24., 25., 26. in 27. avgusta na katoliški mladeniški tabor v Ljubljano v najobilnejšem številu od vseh strani hrvaške in slovenske domovine!

Združili se bomo v velikansko armado katoliško-narodnih borilcev, da postanemo nepremagljiv jez proti pogubnim nakanam sovražnikov vere in naroda.

PODLISTEK.

Presenečenja.

I.

Na gostilniškem vrtu newyorškega centralnega parka smo.

Bil je krasen dan. Listje hrastov, kostanjev in topolov svetilo se je v vseh mavričnih barvah. Brezštevilne dame, gospodje in otroci, sedevali so ob mizah, ali pa se sprehajali po krasnem drevoredu. Natakari so hiteli s postrežbo, kolikor se je dalo.

K stranski mizi, skriti za debelim hrastom, sedli so trije gospodje. Pravi Amerikanci razne starosti, najmlajši kakih 25, srednji 40, a stari kakih 60 let. Vsi trije so bili oblečeni po najnovejši modi, elegantno počesani, trebuh krasile so jim težke zlate verižice; zlati ščipalnik, snežnobelo perilo.

Starejši od te deteljice, Mr. Smith, se je oglašil prvi. Bil je starček častitljive zunanosti, z dolgo, sivo brado, milih, prijaznih oči, ki so se vsakemu prikupile.

„Prijatelji, zadnji čas smo bili srečni. Prav srečni. Nebo je naše delo blagoslovilo.“

„Da, da, zvita, prekanjena igrica že preživlja človeka,“ dejal je Mr. Turner, mož 40 let, med lokavim smehom.

„Kolik pa je naš netto zaslužek, Mr. Goldon?“ Mr. Goldon, najmlajši igralec, je nekoliko pomislil, potem pa svojima tovarišema zašepetal: „Trideset tisoč.“

„Trideset tisoč dolarjev na en penny?“ vprašal je začuden Mr. Smith.

„Da.“

„Very well — pride na vsakega izmed nas 10 tisoč dolarjev. Kaj napravimo z denarjem?“

„Jaz mislim, da mi obrt nadaljujemo,“ menil je Mr. Turner. „Je-li to tudi vaše mnenje, Mr. Goldon?“

„Seveda.“

Edini Mr. Allan Smith majal je svojo častitljivo glavo. „Jaz za svojo osebo sem proti temu.“

„Hočete li našo družbo zapustiti?“ vprašal je Mr. Turner prestrašeno.

„Ne, ali drugi predlog bom stavil. Faro je sicer dobra stvar, to priznavam; ali reč le prepočasi napreduje. Čemu bi čakali toliko časa, ko vendar mahoma postanemo milijonarji.“

Turner in Goldon sta začudeno pogledala svojega mojstra. „In na kak način?“ sta ga obadva v enem trenutku vprašala.

Mr. Smith jih je pomenljivo pogledal, potem so pa staknili glave vkup, da so se nosovi skoro stikali. Stari si je najprej pogladil svojo sivo brado in je potem začel: „Poslušajte! Moj predlog je ta-le: Zamenjajmo faro-bank z drugo. Zložimo naš denar vkup in ustanovimo pravo banko. V našem novem eldoradu, v Alaski, našli smo velikansko zlato žilo, katero hočemo izrabiti. Da si nabavimo stroje, da bomo izplačevali delavce, da imamo obratni kapital, potrebujemo denarja in zopet denarja. Da si preskrbimo ta denar, izdati hočemo delnic v minimalni vrednosti 1000 dolarjev. Obljubili bomo ogromne dobičke, stoterne obresti. V začetku hočemo izdati le omejeno število delnic, tako, da se bi vsakdo štel srečnim, da more svoj denar pri nas naložiti.“

„Vse tepo; toda, ali nam bojo ljudje verjeli?“ vprašal je Turner skeptično.

Zaničljivim pogledom meril je Smith Turnerja od pete do glave. „Vi vendar niste kak mlečnozobnež, da bi tega ne vedeli. Na vsako sleparijo, ali najsi je še tako neumna in nerodna, se vsedejo ljudje na li-

Naš letošnji mladeniški tabor naj jasno in glasno priča vsemu svetu:

„Da dedov naših vredni sini vsi ostanemo, v zvestobi do Boga in slave se ne ganemo!“

Dr. Lovro Pogachnik kot predsednik pripravljalnega odbora in Zveze „Orlov“. — Dr. Janez Ev. Krek za S. K. S. Z. za Kranjsko. — Franjo Richter, cand. phil. za hrvatsko kat. akad. dijaštvo. — Dr. Jožef Ličan za S. K. S. Z. za Goriško. — Dr. Jožef Hohnjec za S. K. S. Z. za Štajersko. — Martin Katalinič, cand. phil. za dalmatinsko kat. akad. dijaštvo. — Dr. Val. Rožič za S. K. S. Z. za Koroško. — Anton Ogrižek, predsednik Slov. Dijaške Zveze, za slovensko kat. akad. dijaštvo.

Slovensko zemljo nam hočejo vzeti.

Med najrodovitnejše kraje slovenske zemlje spada brezdvomno Spodnje Dravsko polje, ki se razprostira med Ptujem in med Ormožem. Ljudstvo, ki tukaj prebiva, je trezno kmečko ljudstvo, katerega še ni okužil smrad, ki se razširja po ptujskem „Štajercu“ iz Ptuja. Vsi poizkusi štajercijanskih nemškutarjev, da bi se vgnezdili v posameznih občinah, ki ležijo na tem ozemlju, so bili zaman. Ljudstvo je izključeno kmečko ljudstvo ter se bavi le s poljedelstvom, to pa z vso vnemo. Na tem polju raste luk, kateri se razpečava po vsej slovenski zemlji in tudi še čez njene meje. Tukaj raste tudi žito in koruza, imajo pa tudi lepe pašnike, tako, da je živinoreja v najlepšem ovetu. To polje si je izbrala sedaj neka nemška družba, da bi čez to polje izvedla kanal, da bi dobivala električno moč. Za družbo tiči Ornig in mesto Ptuj, kakor tudi mesto Maribor. Kanal bi se odcepil od Drave kmalu pri Ptuju, bi šel skozi občine Zabovci, Bukovci, Stojnci, Meretinci, Gajevoči, Trgovišče in Vel. Nedelja, in bi bil torej dolg blizu 20 kilometrov, širok pa različno. Da bi se ta projekt izvršil, bi se moralo vzeti 300 do 400 oralov najlepše zemlje. Kanal, kakor je v načrtu, bi šel v nekaterih krajih tik mimo hiš. Vas Markovce bi prerezal na dvoje. Potem bi šel čez najlepša polja, katera bi prerezal. Nekate-

manice. Razen tega je pa Amerikanec rojen spekulant. Rafši zgubi 10.000 dolarjev, kakor da bi tako zapeljive prilike ne porabil. Jaz Vam zatrjujem, da bodo dolarji kar deževali.“

„Bi li ne bilo bolje, ako ustanovimo mi akcijsko družbo?“ je menil Goldon.

„Ne. V prvo so težave veliko večje, v drugo pa dobimo po mojem načrtu ves denar v roke v gotovini.“

„Resnica je,“ pritrdil je Turner.

„Glavna stvar je, da skrbimo, da bodo ljudje v naše zlate žile in rudokope verovali. Za to hočem pa sam skrbeti. Časnike moramo s poročili o čudoviti najdbi te zlate žile kar preplaviti. Vrh tega pa že moja postava, moja zunanost, vzbujajo zaupanje. Jaz bom prvi, Turner drugi direktor, Mr. Goldon pa bo blagajnik. Svoj sedanji denar pa porabimo za prve stroške. Najeti si hočemo naše prostore v najbolj elegantnem delu mesta, notranjost najfineje opravimo, delnice pa damo umetniško tiskati na pergament.“

„In če pridejo naši slepariji na dan?“ vpraša Goldon.

„Potem smo newyorški prah že davno otrešli od naših čevljev, razume se seveda, ko smo si dobiček pošteno razdelili. Seveda naša „kupčija“ ne sme predolgo trpeti; v treh tednih mora biti vse končano. Ta čas nam zadostuje popolnoma, predno spoznajo našo sleparijo.“

Veselo so si podali roke, banka je bila ustanovljena, predsednik izvoljen; sedaj pa na delo...

II.

V neko v bližini luke se nahajajočo gostilno, kjer so se zbirali zločinci vseh vrst, prihajal je že nekoliko večerov star mož. Glavo mu je pokrival kalabriški klobuk, nosil je višnjevkasto raztrgano bluzo, noge so mu tičale v luknjastih umazanih čevljih. Sirok oblič na enem licu, ki se je raztega, od ušes do ust, delal ga je nekako nepriljudnega, dasi bi bil nje-

rim posestnikom bi vzel vse travnike, posebno v občini Zabovci, drugim pa zopet najlepša polja. Če se ta načrt izvrši, bi bilo to katastrofa za ves ptujski okraj.

Ravno vsled pridnega dela so razmere tam take, da sploh ni mogoče dobiti zemlje tudi za drag denar ne; le če tu in tam kaka rodbina izumrje, nudi se prilika, da se lahko nakupi zemlja. Tudi v takih slučajih se plačuje oral njive od 2000 do 3000 K, oral travnika pa od 3000 do 4000 K. Na tej zemlji živijo večinoma srednji posestniki, kateri imajo od 6 do 12 oralov, torej ravno toliko, da lahko izhaja kmečka družina. Sedaj pa se jim bode od te zemlje vzelo nekaterim po 2 oral, nekaterim celo do 6 oralov. Na ta način se bode celo zemljišče, katero imajo, tako skrčilo, da jih sploh ne bode moglo več preživljati. Naravno posledica temu bode, da se bodo dotični zadolžili in da jim bode potem tudi ostalo zemljišče prišlo na boben.

Razun tega bo pa obdelovanje zemljišč jako otežkočeno, tako, da bode vsled tega marsikateri izgubil veselje nad obdelovanjem zemlje.

Kar nista mogla ptujski „Stajerc“ in ptujski šnops doseči, to bi se s tem projektom doseglo, uničene bi bile kmetije in posestva, katera so že sto in sto let v eni rodbini. Tam bi se potem lahko šopiril Nemeč, dočim so mu dosedaj tja vrata zaprta. Ob meji razlazuje Súdmarka, tukaj pa naj bi se naša zemlja razlástila pod krinko gospodarskega napredka. Vse to pa ima eni in isti smoter, uničiti nas na celi črti, tudi tam, kjer smo dosedaj gospodarsko močni. To se vrši dandanes, ko vse toži o razljudenju dežele in ko se vršijo razgovori kako storiti konec toku prebivalstva iz dežele v mesta in industrijske kraje, ko vse vpije, da je treba podpirati kmečki stan, ker je v interesu vsake države, če ima močno in pošteno kmečko ljudstvo.

To vse bi se naj zgodilo, da bi neka tuja družba, katera se skriva pod imenom „Poetovia“ in za katero tiči Ornig in mesto Ptuj ter mesto Maribor in najbrž tudi Súdmarka, mogla dobiti elektriko. Dotično elektriko hočejo imeti potem v Ptuj in v Mariboru, hočejo jo pa izvajati tudi še v druge kraje, celo na Nižje-Avstrijsko. Zato torej, da bi imelo mesto Ptuj in mesto Maribor električno razsvetljava, se nam hoče vzeti najlepši in najrodovitnejši del slovenske zemlje, zato se hoče odvrniti od kmetijstva naše najboljše poljedelce!

To se ne sme nikdar zgoditi, in prepričani smo, da se mora ta nakana izjaloviti, treba je samo pametnega in postavnega odpora proti tej nakani. Družba, ki se skriva za imenom „Poetovia“, si je sama v svesti, kako neupravičena je njena zahteva za razlástitev teh zemljišč. Zato je pa najela razne prodane duše, kateri agitirajo sedaj pri prizadetih posestnikih okoli, da je itak vsak odpor zastoj, naj se raje kar z lepa udajo, češ, da dobijo lepšo odškodnino, ako se udajo z lepa, kakor pa sicer.

Za izvršitev svojega načrta morajo dobiti v svojo last tudi nekaj hiš in gospodarskih poslopij, ki stoji na mestu, kjer naj bi šel kanal. Po zakonu je taka razlástitev sploh nemogoča in nedopustna. Da bi dobili take posestnike za-se, se dogaja, da pridejo razni odposlanci Nemcev in družbe „Poetovia“ celo ponoči k posameznim posestnikom, posebno posestnicam, ter jim začnejo tam slika, da bodo prišli ob vse, ali pa vsaj ob velik del premoženja, ako ne prodajo dobre volje družbi hiše za ceno, katero jim ravno ponujajo. Dotične posestnice so se dale deloma res preslepiti ter so v strahu, da jih zadene nazadnje še večja škoda, privolile v kupno pogodbo. To je sleparija največje vrste. Naša dolžnost je, da opozarjamo prizadete posestnike, da ni moči na svetu, katera bi za podjetje

gov obraz radi dolge, sive brade skoro častiljiv.

Mož ni pozdravil nikogar, ni govoril z nikomur. Hripavim glasom zahteval je svoj brandy, vsedel se k neki mizi v prav tempem kotu in zrl zamišljeno pred se. Tako se je vsaj zdelo; kdor ga je pa natančno opazoval, je kmalu videl, kako s paznim očesom motri vse, kar se godi v lokalni. Navadni dnevniki gostje so ga sumljivo gledali; slišati so bile že grozljive proti njemu.

„Vohun, ogleduh, detektiv,“ gođrnjalo je vse vprek.

Tođa gostilničar jih je potolažil. „Tak ni noben detektiv, pač pa je on človek, ki ima za koga izmed vas dosti dela.“ Od tega časa je imel pokoj.

Ko je sedel mož z obližem nekega večera zopet pri svoji mizi, vstopil je mož kakih 30 let, krasne postave, močan, kratko pristrizženih las, črnih brk, v čedni obleki.

Vse se je razveselilo njegovega prihoda. „Halo, šerif je tu; hip, hip, hura,“ kričalo je vse vprek. „Kje pa si tičal toliko časa, šerif?“

„Pridem ravno iz otoka; odsedel sem ravnokar štiri mesece, hahaha. Čašico Brandy-ja, oče Izak,“ je rekel, obrnivši se k gostilničarju, potem pa se ozrl zvedavo po sobi. Ko je pa opazil moža z obližem na licu, vprašal je naglo: „Kdo pa je to?“

„Ne poznamo ga. Gotovo ima kako delo za koga izmed nas.“

„Delo? To bi mi prišlo ravno prav. Zakaj suh sem kakor cerkvena miš. Bomo videli.“ S kratkim pozdravom vsedel se je k možu z obližem.

„Zakaj Vas pa imenujejo šerifa?“

„Ste li Vi naše baže?“ bilo je nasprotno vprašanje.

(Dalje prih.)

take dvomljive vrednosti mogla razlástiti hišo, gospodarsko poslopje ali dvorišče. Takarazlástitev je namreč po zakonu nedopustna. Razlástiti se smejo zemljišča, ne pa tudi hiše in dvorišča, a le tedaj, če se dokaže, da je novo podjetje velikega narodno-gospodarskega pomena. To je dvomljivo.

Zemljišča naših kmetov so pa kmetom neobhodno potrebna. Na teh zemljiščih živijo sedaj in so prej živeli njihovi predniki in za ta zemljišča so prelivali kri v nešteti bojih proti Turkom in proti drugim sovražnikom. Brez teh zemljišč sploh ne morejo izhajati. Zemlja, ki se jo hoče vzeti, je življenskega pomena za ves okraj.

Radi tega smo pa prepričani, da bode vse to politična oblast uvaževala in da bode zavrnila nakane naših narodnih nasprotnikov, da bi se zaradi električne moči ravno ta najlepši in najrodovitnejši del naše slovenske zemlje razlástil. Če hočejo imeti v Ptuj in v Mariboru električno luč, naj si napravijo električno moč zgoraj v hribih, kjer ima voda večji padeč, kjer so zemljišča manjše vrednosti, in kjer ne bode treba razlástiti toliko zemljišč, kakor na Spodnjem Dravskem polju. Od našega Sp. Dravskega polja pa prste proč!

Številke iz Roškarjevega okraja.

Maribor levi breg, Št. Lenart, Gor. Radgona, Ljutomer.

	Roškar	Girstmayer	Petelinšek
St. Ilj v Slov. gor.	150	26	3
Kamnica	21	20	9
Dobrenja	8	15	—
Sv. Jurij na Pesnici	10	150	—
Gradiška	11	4	—
Grušova	30	16	—
Sv. Križ	85	28	—
Jarenina	87	7	—
Sv. Jakob v Slov. gor.	213	10	—
Jelovce pri Kamnici	10	9	—
Janževska gora	5	37	—
Kaniža	12	10	2
Karčovina	33	98	52
Zgor. Sv. Kungota	30	108	—
Leiter-berg	34	202	37
Sv. Marjeta na Pesnici	52	19	—
Sv. Martin pri Vurbergu	29	1	—
Sv. Peter pri Mariboru	118	6	—
Plač	9	40	—
Ploderšica	10	12	—
Polička vas	78	5	—
Pesniški Dvor	66	27	3
Na Ranej	1	40	1
Rošpah	19	39	3
Slemen	9	40	—
Špičnik	10	20	—
Slatinski Dol	3	76	—
Dragučova	10	10	4
Zg. Duplek	26	18	—
Sp. Duplek	35	7	—
Bresternica	16	30	1
Vosek	38	27	—
Boš	2	33	—
Svečina	16	46	—
Vukovski dol	29	11	—
Vrtiče	3	61	—
Selnica ob Dravi	13	68	—
Selnica na Muri	132	5	—
Ciršak	54	1	—
Ciglenca	37	—	—
Cirknica	47	30	4
Andrenci	65	—	—
Sv. Benedikt v Slov. gor.	65	4	—
Sv. Jurij v Slov. gor.	61	1	—
Gočova	26	1	—
Verjane	32	2	—
Sv. Trojica v Slov. gor.	29	33	—
Sv. Trije Kralji	37	1	—
Senarska	32	30	—
Jablance	31	10	—
Kremberk	5	16	—
Ledinek	19	28	—
Sv. Anton v Slov. gor.	39	—	—
Malna	47	—	—
Ihova	51	—	—
Sp. Gaasteraj	33	7	—
Zg. Porčič	22	16	—
Zg. Ročica	29	3	—
Zg. Žerjavci	29	12	—
Zg. Voličina	26	18	—
Osek	14	34	—
Partinje	92	—	—
Rogoznica	23	2	—
Zamarkova	32	—	—
Žikarci	58	5	—
Šetarova	22	11	—
Žitence	32	11	—
Žice	35	—	—
Selce	28	3	—
Smolinci	23	—	—
Župetinci	37	—	—
Drvanje	61	7	—
Trotkova	44	—	—
Čagona	25	1	—
Črmlenšak	42	16	—
Sp. Porčič	27	11	—
Srednji Gasteraj	31	—	—
Sp. Žerjavci	10	24	—
Sp. Veličina	37	—	—

Zimnica	14	31
Bš	58	—
Brengova	76	7
Korena	41	27
Cogetinci	58	9
Ivanjšovci	46	3
Hrastje—Mota	14	23
Galušak	23	7
Sv. Jurij na Ščavnici	37	19
Grabonoš	26	3
Ivanjci	33	—
Kapela	31	4
Črešnjevci	24	45
Okoslavci	45	12
Kralovci	24	2
Murski Vrh Zasad	50	3
Negova	72	4
Orehovci	7	36
Police	51	21
Radinci	29	11
Rihtaroci	11	1
Sra'ovci	13	5
Ščavnica	56	12
Stanetinci	31	1
Očeslavci	31	15
Terbegovci	86	1
Zb'govci	20	15
Boračova	46	15
Stara Nova vas	57	4
Stara cesta	68	—
Gelova	42	1
Godomarci	30	—
Iljaševci	31	—
Mala Nedelja	35	1
Križovci	32	2
Krištanci	39	—
Slamnjak	47	—
Legarovci	66	1
Lokavci	48	—
Branoslavci	62	—
Moravci	38	1
Pres'ba	39	—
Pri-tova	31	—
Radoslavci	31	1
Ključarevci	50	1
Slaptinci	40	2
Kamenščak	83	—
Noršinci	60	2
Bunčani	11	—
Veržej	44	—
Bolehnci	53	1
Boreci	30	1
Buččevci	12	—
Cezanjovci	47	—
Cven	110	—

Politični ogled.

— Drž. zbor se snide dne 17. t. m. Otvoril ga bo cesar sam s prestolnim govorom. Zasedanje sedaj v poltu bo kratko in namenjeno samo najnujnejšim zadevam. Glavno zasedanje bo potem v jeseni in na to se že sedaj pripravljajo vse stranke.

— Političen položaj v Avstriji je tudi še sedaj po volitvah zelo zamotan in nejasen. Kakor smo že zadnjič kratko poročali, je Bienerth padel in je prišel baron Gautsch za ministrskega predsednika, vsi drugi ministri so pa ostali. Kakšne namene pa ima novi ministrski predsednik, še ni povedal. Ravno tako pa tudi stranke niso zavzele napram njemu stališča. Vse čaka.

— V Srbiji imamo ministrsko krizo. Dosedanji ministrski predsednik Pašič je podal demisijo, katero je kralj Peter sprejel. Sedaj se vrše razgovori za sestavo novega ministristva. To nalogo je prevzel srbski poslanik na Dunaju, dr. Milovanovič.

— V Albaniji še vedno ni miru. Poročila, ki prihajajo v svet, so zelo različna. V njih se govori, da je Turčija že napravila red in mir, druga pa zopet pravijo, da se vstaja vedno bolj širi.

Na Portugalskem grozi zopet vstaja. Sedanji svobodomiselnim mogotci trobijo sicer v svet, da je republika povsem na trdni podlagi, toda od drugod se sliši, da temu ni tako, ker je ljudstvo po večini še dobro, verno in nezadovoljno s sedanjimi brezverskimi voditelji. Govori se, da se pripravlja protirepubliškanska vstaja.

— Vojna nevarnost. Med Nemčijo in Francijo je nastala vsled maročanskega vprašanja vojna nevarnost. Nemčija je poslala v luko Agadir v Maroku vojno ladjo, kakor pravi, z namenom, da varuje tamonjne svoje podanike. Tako varovanje podanikov je pa navadno enako zasedenju, zato je ta korak Nemčije presenetil vse države, zlasti pa Francijo, ki smatra Maroko že za svojo pokrajino. Napetost med obema državama je zelo velika in druge velesile že posredujejo, da bi se ne kalil mir.

Razne novice.

* Osebna vest. Prestavljen je namestniški konceptni praktikant Simon Hagenauer, iz Celja v Slov. Gradec in namestniški konceptni praktikant Bolfank Burhauser iz Slov. Gradca v Celje.

* Iz Sole. Na petrazrednici v Čadramu je prosto mesto učiteljice; prošnje do 20. julija na krajni šolski svet. — V Orehovi vasi, okraj Brežice, je pro-